RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3109/82

af 8. november 1982

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for hasselnødder, friske eller tørrede, også afskallede, henhørende under pos. ex 08.05 G i den fælles toldtarif, med oprindelse i Tyrkiet (1983)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I bilaget til Rådets forordning (EØF) nr. 562/81 af 20. januar 1981 om nedsættelse af tolden ved indførsel til Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet (1) er det fastsat, at hasselnødder, friske eller tørrede, også afskallede, henhørende under pos. ex 08.05 G i den fælles toldtarif, med oprindelse i Tyrkiet, kunne indføres toldfrit i Fællesskabet inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent på 25 000 tons; som følge heraf bør det pågældende fællesskabstoldkontingent åbnes for 1983;

Fællesskabet har med hjemmel i artikel 119 i tiltrædelsesakten af 1979 udstedt Rådets forordning (EØF) nr. 3555/80 af 16. december 1980 om ordningen for indførsel i Grækenland af varer med oprindelse i Algeriet, Israel, Malta, Marokko, Portugal, Syrien, Tunesien og Tyrkiet (2); nærværende forordning gælder således for de ni;

der bør særlig garanteres alle medlemsstaternes importører lige og kontinuerlig adgang til det pågældende kontingent og fortløbende anvendelse af den for dette fastsatte sats ved enhver indførsel af de pågældende varer til de nævnte medlemsstater, indtil kontingentet er opbrugt; et anvendelsessystem for kontingentet, baseret på en fordeling mellem medlemsstaterne, synes at være i overensstemmelse med nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; denne fordeling bør, for bedst muligt at afspejle den faktiske markedsudvikling for de pågældende varer, foretages pro rata i henhold til medlemsstaternes behov, beregnet dels på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførslerne fra Tyrkiet i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

ifølge de statistiske oplysninger, der er til rådighed i øjeblikket, har indførslerne af den pågældende vare fra Tyrkiet til medlemsstaterne i årene 1979, 1980 og 1981 udviklet sig som anført nedenfor, og de udgør i forhold til Fællesskabets samlede indførsler følgende procentdele:

Medlemsstat	1979		1980		1981	
	tons	%	tons	%	tons	%
Benelux	4 550	6,21	5 106	7,45	5 374	7,95
Danmark	1 305	1,78	1 202,8	1,75	784,7	1,16
Tyskland	49 306	67,36	44 844	65,40	47 779,6	70,71
Frankrig	10 657	14,56	9 230	13,46	8 889,2	13,15
Irland	114	0,16	40	0,06	91,5	0,14
Italien	2 067	2,82	3 808,3	5,55	823,2	1,22
Det forenede Kongerige	5 204	7,11	4 337	6,33	3 833	5,67
I alt	73 203		68 568,1		67 575,2	

(1) EFT nr. L 65 af 11. 3. 1980, s. 1

(2) EFT nr. L 382 af 31. 12. 1980, s. 1.

på grundlag af disse tal og den forventede markedsudvikling for den pågældende vare i 1983 og særlig de overslag, der er udarbejdet af visse medlemsstater, fremkommer procentsatserne for den første fordeling af kontingentet tilnærmelsesvis således:

Benelux	7,38
Danmark	2,24
Tyskland	63,15
Frankrig	13,52
Irland	0,23
Italien	3,75
Det forenede Kongerige	9,73;

for at tage hensyn til en eventuel udvikling i indførslerne til medlemsstaterne af den pågældende vare bør kontingentet deles i to rater, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden udgør en reserve til senere dækning af disse medlemsstaters behov i tilfælde af, at disse har opbrugt deres oprindelige kvote; for at give hver enkelt medlemsstats importører en vis sikkerhed, bør den første rate af fællesskabskontingentet fastsættes på et relativt højt niveau, der i dette tilfælde vil kunne komme op på 80 % af kontingentet;

kvoterne kan opbruges mere eller mindre hurtigt; af denne grund og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, der næsten fuldstændig har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en supplerende kvote på reserven; dette træk bør foretages, når hver enkelt af dens supplerende kvoter er næsten fuldstændigt opbrugt, og det så mange gange som reserven tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, der særlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og give medlemsstaterne meddelelse herom;

såfremt der på en bestemt dato inden for kontingentperioden findes en større uudnyttet andel af den oprindelige kvote i en medlemsstat, skal denne stat overføre en vis procentdel deraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabskontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne have været anvendt i andre medlemsstater; på grund af indførslernes sæsonmæssige karakter forekommer det rimeligt at fastsætte tærsklen for overførsel til 40 % af den oprindelige kvote;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg har sluttet sig sammen i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING

Artikel 1

1. For perioden fra den 1. januar til den 31. december 1983 åbnes et fællesskabstoldkontingent på 25 000 tons i Fællesskabet i sin sammensætning af ni medlemmer for hasselnødder, med oprindelse i Tyrkiet, friske eller tørrede, også afskallede, henhørende under pos. ex 08.05 G i den fælles toldtarif.

2. Tolden i den fælles toldtarif suspenderes fuldstændigt inden for rammerne af dette toldkontingent.

3. Indførsel af de pågældende varer, som allerede begunstiges af samme eller lavere toldsatser i henhold til en anden præferenceordning, kan ikke afskrives på dette toldkontingent.

4. Dette toldkontingent fordeles og forvaltes i overensstemmelse med nedenstående bestemmelser.

Artikel 2

1. Det i artikel 1, stk. 1, omhandlede toldkontingent deles i to dele.

2. Den første del på 20 000 tons fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1983, andrager for medlemsstaterne nedennævnte mængder:

	(i tons)
Benelux	1 476
Danmark	448
Tyskland	12 630
Frankrig	2 704
Irland	46
Italien	750
Det forenede Kongerige	1 946.

3. Den anden del på 5 000 tons udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvote, således som den er fastsat i artikel 2, stk. 2 — eller denne samme kvote, nedsat med den del, der er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen, i det omfang reserven tillader det, en anden kvote svarende til 15 % af den oprindelige kvote, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt den anden kvote, som en medlemsstat har trukket, efter at den oprindelige kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat, i henhold til de i stk. 1 opstillede betingelser, en tredje kvote svarende til 7,5 % af dens oprindelige kvote.

3. Såfremt den tredje kvote, som en medlemsstat har trukket, efter at den anden kvote er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat, i henhold til de i stk. 1 opstillede betingelser, en fjerde kvote svarende til den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, hvis der er grund til at antage, at disse ikke vil blive udnyttet. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De supplerende kvoter, der er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1983.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1983 til reserven tilbageføre den ikke udnyttede del af deres oprindelige kvote, som den 15. september 1983 overstiger 40 % af grundmængden. Den kan tilbageføre en større mængde såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne giver senest den 1. oktober 1983 Kommissionen meddelelse om deres samlede indførsel af de pågældende varer, foretaget inden den 15. september 1983 og afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om den andel af deres oprindelige kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i henhold til artikel 2 og 3 og underretter hver enkelt af dem om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelse af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1983 medlemsstaterne om reservens størrelse efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, der opbruger reserven begrænses til den disponible restmængde og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, der foretager det sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger, for at åbning af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres kumulerede andel af fællesskabstoldkontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer importørerne af de pågældende varer, der er etableret på deres område, fri adgang til de kvoter, der er tildelt dem, eller som de har trukket på reserven.

3. Medlemsstaterne foretager afskrivning på deres kvoter ved indførsel af de pågældende varer, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de afskrevne indførsler i henhold til de i artikel 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

På anmodning af Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler af de pågældende varer, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen med henblik på at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 1982.

På Rådets vegne

H. CHRISTOPHERSEN

Formand